

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Anton Vasile* în numele inculpatului Țiganciu Ion, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Țiganciu Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 25.09.2020 - 24.11.2020;
instanța de apel: 29.12.2020 – 12.04.2022;
instanța de recurs: 04.08.2022 - 14.12.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Sângerei) din 24 noiembrie 2020, *Țiganciu Ion* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **1** an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă în principiu, acțiunea civilă înaintată de către partea *Petrov Pavel* privind încasarea de la inculpatul *Țiganciu Ion* a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța civilă.

1.2. Prin aceeași sentință au fost condamnați și *Dragan Ivan*, *Mereuță Alexandru*, în privința cărora hotărârea judecătorească nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Țiganciu Ion la 01 august 2020, aproximativ la orele 23:00, acționând de comun acord și împreună cu *Mereuță Alexandru* și *Dragan*

Ivan în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în satul xxxxx, raionul Sângerei, repartizând în prealabil rolurile, conform cărora Mereuță Alexandru a ascuns hipomobilul său în lanul de tutun amplasat în apropierea domiciliului lui Petrov Pavel, unde din ascunziș urmărea ca acțiunile complicilor săi să nu fie observate de alte persoane, timp în care, dânsul împreună cu Dragan Ivan conform rolurilor repartizate, au pătruns în gospodăria, apoi și în locuința aceluiași Petrov Pavel. De unde au sustras pe ascuns două fotolii în valoare de 2000 lei fiecare și un geam termopan în valoare de 2500 lei, pe care li-au dus în lanul de tutun unde erau așteptați de Mereuță Alexandru.

Ulterior, toți împreună au transportat bunurile sustrate cu hipomobilul la domiciliul său, acțiuni prin care i-au cauzat părții vătămate *Petrov Pavel* o daună materială în proporții considerabile, în valoare totală de 6500 lei.

Acțiunile inculpatului *Țiganciuc Ion* au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrunderea în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*”

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul *Anton Vasile* în numele inculpatului *Țiganciuc Ion*, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsa non privativă de libertate.

3.1 În motivarea apelul, apărarea a invocat că inculpatul a recunoscut pe deplin învinuirea înaintată, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, a solicitat examinarea cauzei în procedură specială prevăzută de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală. Solicitând astfel, stabilirea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

La individualizarea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante, prezente la caz, cât și datele caracteristice ale inculpatului, și anume, faptul că *Țiganciuc Ion* s-a căit sincer de cele săvârșite, în timp a recunoscut pe deplin vinovăția, are loc permanent de trai, nu se află la evidența medicul narcolog sau psihiatru, a recuperat prejudiciul părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2022, a fost respins ca nefundat apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de examinarea cauzei în procedura specială, prevăzută de art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, de faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, se căiește de cele comise, a recunoscut vina, precum și că anterior a fost condamnat.

Așadar, în circumstanțele expuse, instanța de apel nu a considerat pedeapsa stabilită inculpatului *Țiganciuc Ion* ca fiind aspră, or argumentele aduse în apel de către apărare nu pot servi drept temei pentru stabilirea unei pedepsei neprivative de libertate.

Mai mult, drept temei de respingere a apelului declarat, instanța de apel a menționat și comportamentul postinfracțional al inculpatului, care, cunoscând cu certitudine despre existența apelului declarat de avocatul ales în numele său, pe parcursul a mai bine de 1 an și 6 luni, a ignorat citațiile instanței de apel, s-a eschivat cu rea voință de la prezentare în fața instanței, fiind necesară anunțarea acestuia în căutare.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul *Anton Vasile* în numele inculpatului *Țiganciu Ion*, prin care, fără a invoca vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apărarea, în motivarea apelului declarat, a menționat că instanța de apel, la individualizarea pedepsei, a ignorat faptul că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are o vârstă tânără, precum și că are la întreținere doi copii minori.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, *examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În acest sens, Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând recursul declarat, Colegiul penal atestă, că deși apărarea nu a invocat nici unul din temeiurile de drept conținute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, argumentele formulate de recurent se axează pe dezacordul cu individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului și se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) al normei menționate, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din raționamentele ce urmează a fi expuse.

În fundamentarea concluziilor sale, cu privire la criticile recurentului că *"instanța de apel, la individualizarea pedepsei a ignorat faptul că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are o vârstă tânără, are la întreținere doi copii minori"*, Colegiul penal notează că sunt neîntemeiate, or, instanța de apel în decizia sa și-a argumentat detaliat soluția de menținere a sentinței primei instanțe în acest sens, prin care corect a fost dispusă stabilirea unei pedepse cu închisoare. Or, pedeapsa aplicată de 1 an închisoare inculpatului *Țiganciuc Ion* prin raportare la noile limite de pedeapsă stabilite prin prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală (limita minimă aplicabilă pedepsei - 3 luni, iar maximă - 2 ani și 8 luni), este una legală, echitabilă, proporțională faptei comise, și respectiv temei de a constata contrariul, nu a fost identificat.

Subsidiar, Colegiul penal ține să menționeze cu referire la argumentul că *inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate* că această circumstanță nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, în conformitate cu art. 76 Cod penal, din motiv că inculpatul a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată, potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, care impune recunoașterea deplină a vinovăției.

În continuarea expunerilor sale, instanța de recurs ordinar ține să menționeze că inculpatul *Țiganciuc Ion*, potrivit materialelor cauzei, anterior a comis infracțiuni similare, fiind condamnat prin sentința *Judecătorei Sângerei* din 02.06.2014, în baza art. 186. alin. (5) Cod penal – 7 ani închisoare (f. d. 46-65, Vol. I), având antecedente penale nestinse (art.111 alin.(1), lit."h) Cod penal), însă nu s-a corectat și nu a făcut concluziile necesare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, continuând comiterea faptelor infracționale.

Mai mult, s-a ținut cont și de comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii și după, fiind examinată cauza în instanța de apel, pe parcursul a mai bine de 1 an și 6 luni, inculpatul a ignorat citațiile instanței de apel, eschivându-se cu rea voință de la prezentare în fața instanței, drept consecință, fiind anunțat în căutare (f. d. 246-248, Vol. I). Respectiv, Colegiul penal conchide că nu au fost identificate careva circumstanțe, care ar oferi instanței posibilitatea de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, decât cea stabilită de instanțele de fond.

Drept urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea și comportamentul inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a recunoscut vinovăția, se căiește

sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

Din cele reliefate, Colegiul penal remarcă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prescripțiile din art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile Legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului și respectiv scopul, restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și altor persoane.

Reieșind din faptul că, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului *Țiganciuc Ion*, la acest capitol instanța de recurs amintește că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și restabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește avându-se în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Adică, categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

În aserțiunea dată, Colegiul penal constată că aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, au fost respectate de către instanțele de fond, ca urmare, fiindu-i stabilită inculpatului *Țiganciuc Ion* o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Subsidiar, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de către apărare au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta, respectând prevederile art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a motivat temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în

pct. 4. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea și soluția instanței de apel sunt pe deplin conforme circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Subsecvent, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossler v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

În consecință, Colegiul penal reiterează că nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Anton Vasile* în numele inculpatului **Țiganciu Ion**, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui **Țiganciu Ion xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie